

der staa i Strid med det almindelige Omdømme". Det er altsaa en Sag, hvorpaa Opmærksomheden alt tidligere har været henledet, og Ministeriet har i Henhold til, hvad der dengang blev udtalt, havt Grund til at tro, at der nu ikke vilde blive stillet saa strenge Fordringer, som nærværende Udvalg i saa Henseende synes at stille. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt de Forældre, der lade deres Børn faae Undervisning i Petri tyske Skoler, derved opfylde de Betingelser, som tidligere ere vedtagne her i Thinget, nemlig at Børnene skulle nyde dansk Opdragelse og Undervisning, er jo et Spørgsmaal af megen Betydning for uogle, maaste for mange af de Ansøgende. Det forekommer mig, at de Oplysninger, der foreligge om Skolernes Bestyrelse, om Lærpersonalet og hele Indretningen, og navnlig den Erklæring, der foreligger fra Skoledirektøren om det Tilfredsstillende i Forholdene, at al Politikk ligger fjernt fra Skolerne, og at Børnene nyde en tilstrækkelig Undervisning i Dansk, maa være beroligende i saa Henseende. Det forekommer mig ret naturligt, at ikke blot tyske Forældre, men ogsaa Andre i disse Skoler, hvor Undervisningsproget væsentlig er tyff, kunne søge en let og paalidelig Afgang for Børnene til at faae praktisk og grundig Undervisning i det tyske Sprog, som har en saa stor Betydning for Mange, i Særdeleshed for dem, der ere bestemte til Handelsfaget; jeg antager, at det væsentlig er Grunden til, at ikke blot tyske, men ogsaa mange danske Forældre sende deres Børn derhen, at de der faae en grundig Undervisning i dette Sprog, som de ikke paa anden Maade vilde kunne faae dem uden større Bekostning. Det ærede Udvalg har i Betænkningen sagt, at Opmærksomheden ved tidligere Forhandlinger af lignende Lovforslag ikke har været henledet paa dette Punkt. Dette er imidlertid dog ikke Tilfældet. Dette Punkt er nemlig behandlet i en Betænkning, som blev afgiven i 1873 af det da nedsatte Udvalg, og jeg beder den ærede Formand om at maatte citere et Par Ord ogsaa af denne Betænkning. Det hedder nemlig deri: „Med Hensyn til en Ytring, der engang er fremkommen under Behandlingen af et Lovforslag om Indfødsret, bemærke vi, at vi ved Nr. 7 og Nr. 40 ikke have kunnet betragte det som værende i Strid med Bidnesbyrden om Vedkommendes Børns danske Opdragelse, at en tyffødt, til Petri Menighed i Kjøbenhavn hørende Fader lader sit Barn besøge Petri Sogns Dreng- eller Pigeskole, i hvilke Undervisningsproget vel i Dvrigt er tyff, men der baade gives Undervisning i dansk Sprog og i skives danske Stile, og Fædrelands Historie læses paa Dansk efter en dansk Lærebog". Altsaa har det Udvalg, som dengang var nedsat, ikke fundet dette at være i Strid med de Fordringer, man ellers stiller til tydske Forældre, der ville have Indfødsret, at de skulle lade deres Børn opdrage paa Dansk. — Med Hensyn til de i Be-

tænkningen nævnte Personer, paa hvem denne Fordring kan finde Anvendelse, skal jeg bemærke, at Nr. 3 er gift med en dansk Kvinde, og at hans Børn have nydt dansk Opdragelse, og med Hensyn til Nr. 11, at han ligeledes er gift med en dansk Kvinde. Nr. 28 var vel, allerede før han kom hertil, gift med en tydff Kvinde, men deres Sprog i Hjemmet er udelukkende dansk. Nr. 10 er ligeledes gift med en tydff Kvinde, men han har efter 16 Aars Tjeneste faaet det militære Hæderstegn, og det synes mig, at han derigennem maa være Invittet saa nær til Danmark, at der ingen Tvivl kan være om, at man ikke kan negte denne Mand Indfødsret. Jeg vil endnu sige, at, dersom der med Hensyn til enkelte Ansøgere iøvrigt var Forhold, som kunde gjøre det tvivlsomt, hvorvidt man skulde tildele dem Indfødsret, kunde muligt ogsaa den Omstændighed, at deres Børn søge tydff Skole, ikke være uden Betydning; men hvor iøvrigt alle andre Forhold tale for at bevilge den, tror jeg rigtignok ikke, at man af den Grund vil kunne negte en Mand Indfødsret, naar den af andre Grunde ikke vilde kunne forholdes ham. — Jeg har kun villet gjøre disse faa Bemærkninger, idet jeg iøvrigt ikke kan være Andet end tilfreds med, at det ærede Udvalg har indstillet Lovforslaget til Vedtagelse uden nogen Ændring.

Ordføreren (Ploug): Med Hensyn til det første Punkt, at saadanne private Attester, der kun give et anbefalende Bidnesbyrd, som iøvrigt ikke behøves, ikke behøve at verificeres af Dvrigheden, da er jeg fuldstændig enig med den ærede Minister. Det har heller ikke været Udvalgets Mening med Hensyn til Straffeattester, at stille strengere Fordringer, end man tidligere har gjort i den Henseende; men jeg tillod mig at gjøre opmærksom paa, at naar der, som Tilfældet er med den her fremdragne Ansøger, mangler alle Oplysninger om hans Liv i 1½ Aar her i Landet i en ikke meget langt tilbageliggende Tid — jeg vil ikke regne, at de mangle ogsaa for det første Aar, der ligger over 20 Aar tilbage — saa synes det mig at være en billig Fordring, at der for dette Tidrum fremstafses i det Mindste en Straffeattest; men jeg indrømmer Ministeren, at det undertiden maaste kan være vanskeligt og besværligt nok at skaffe en saadan tilveie, navnlig for den Klasse af Arbeidere, hvortil han hører, nemlig Dige- og Jordarbeidere, som søge Arbeide paa mange forskellige Steder, og Udvalget har jo heller ikke Andet end gjort en Bemærkning derom. Men naar man forlanger f. Ex. Straffeattest for en Fabrikant, der er bosat i Maribo, fra Odense, og han skaffer den tilveie, skjøndt maaste med nogen Møie — den kom, saa vidt jeg husker, først ind, efter at Terminen for Ansøgningernes Indgivelse var udløbet — saa forekommer det mig ogsaa rimeligt, at man forlanger den for en Mand, der